

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

رمضان و عید قربان مظهر وحدت امت اسلامی است

(ترجمه)

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

«الصَّوْمُ يَوْمَ تَصُومُونَ، وَالْفِطْرُ يَوْمَ تُفْطِرُونَ، وَالْأَضْحَى يَوْمَ تُضْحُونَ» (رواه الترمذی وقال: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَصَحَّحَهُ

الالبانی)

ترجمه: روزه همان روزی است که شما همگی می‌گیرید و افطار همان روزی است که شما همگی افطار می‌کنید و

قربانی زمانی است که شما همه قربانی می‌کنید.

شرح حدیث

از متن این حدیث واضح می‌شود که برپاکردن یا ادای عبادات بزرگ (مانند روزه، حج، عیدین، قربانی و غیره) جز با جماعت و مطابق برنامه صحیح درست نیست؛ گویا این حدیث یک نوع وحدت سیاسی امت اسلامی را به نمایش گذاشته است؛ از همین جهت تکروی و جداشدن در هر کدام این عبادات در حقیقت خروج از جماعت مسلمین و باعث گناه می‌شود.

پس کسی که با وجود توان برای شرکت در نماز جماعت تنها نماز بخواند، نمازش کامل نیست و کسی که زکات خود را به دور از خلیفه مسلمین بپردازد، زکاتش مقبول نیست و کسی که به تنهایی حج کند و جدا از مسلمانان روزی را برای وقوف به عرفات برای خود در نظر گیرد، حج ندارد. بنابر این، از استعمال صیغه‌های جمع که در حدیث وارد شده مانند (تَصُومُونَ، تُفْطِرُونَ و تُضْحُونَ) دانسته می‌شود که در انجام دادن همه‌ی این عبادات بزرگ جماعت لازم است؛ یعنی این عبادات در قالب جماعت باید اداء شوند و شکی نیست که برای جهاد نیز جماعت لازم است و جهاد بدون امیر و فرمانده معنائی ندارد و جماعت بدون اطاعت و امام مصداق نخواهد داشت.

علاوه براین، قطع دست دزد، سنگسار و تازیانه زدن زانی و قاذف، حد شراب‌نوشی، حد رهنان و باغیان، حد مرتد و لواطت... از جمله حدودی اند که الله سبحانه و تعالی اجرای آن را بالای مسلمانان فرض گردانیده، لیکن اقامه این حدود بطور دسته‌جمعی از طرف مسلمانان که در رأس‌شان رئیس دولت یا خلیفه موجود باشد، خواسته شده؛ نه به طریق انفرادی...